

Pasărea

Alexandru Ciocioi

Pasărea

Am uitat să vă spun ...

A fost odată o pasăre, într-un val de zboruri, care avea în aripa stângă o pană colorată în nuanța iubirii, lăsând în urma ei gânduri rotunde ale căror sâmburi nunteau pământul până într-un dincolo acoperit de singurătatea copacului cu flori de silabe și ale cărui ramuri adăposteau cuibul acelei păsări.

A fost odată o pasăre, neînfrățită cu marșul smălțuit al preamăririi, singură lustruind cuvintele până când lacrima lor le unea într-un joc sub formă de inimă, inimă al cărei vis năștea flori la marginea drumului îmbălsămând rătăcitorii cu îmbrățișare curată de prunc.

A fost odată o pasăre ce nu zbura prea sus, pentru că trupul său rămânea întotdeauna în cuiibul de pământal viaurilor sale acolo unde se plămădeau începuturile și parfumul patimilor feciorelnice și multe, foarte multe cuvinte a căror formă tânjea după o sferă numai de Dumnezeu zămislită.

A fost odată o pasăre căreia i s-a furat zborul de către viscol și ... din pasăre nu a rămas decât o pană răstignită la marginea cuibului, o pană al cărei ecou curge molcom printre pelerini cântând: Eu sunt... Eu sunt